

Amtsfordelingsnævnene, og dette er ganske naturligt, eftersom Fordelingen af Brændet skal ske paa samme Maade som tidligere, Pligthugsten skal foretages paa samme Maade som tidligere, dens Omfang og Karakter er, som andre Pligthugsters Omfang og Karakter har været. Følgelig skal man ogsaa have Amtsfordelingsnævnene til at foretage Arbejdet. Det kommer man ikke udenom.

Den højtærede Indenrigsminister har et godt Øje til Brændselsnævnet, det ved jeg, ligesom Ministeriet i det hele taget har et godt Øje til alle disse Nævn og Udvalg, som har haft med det administrative Arbejde at gøre i foregaaende Aar. Deri er der ikke noget nyt. Nu vil den højtærede Indenrigsminister, naar han faar en ledig Stund, studere Brændselsnævnets Arbejde i det forløbne Aar, og derefter vil han formentlig give Rigsdagens Afviklingsudvalg eller Rigsdagen paa særlig højtidelig Maade Meddelelse om, hvad dette Studium af Brændselsnævnets Arbejde har ført til. Jeg skal ikke have noget imod, at den højtærede Indenrigsminister sætter sig ind i Brændselsnævnets Arbejde. Han vil da se, at Brændselsnævnet, naar der har været noget at forhandle om, naar der har været Sager af Betydning at gennemgaa, har udrettet et Arbejde. Men i de sidste Maanedre har Brændselsnævnet været saadan stille — det ved den højtærede Indenrigsminister —, at det i Virkeligheden ikke har kunnet foretage noget af større Betydning. Det Forhold, der har været mellem Ministeriet og Nævnet, har været af den Beskaffenhed, at der ikke kunde være noget større Arbejde at udrette, og den højtærede Indenrigsminister ved jo meget vel, at Brændselsnævnet forlængst, saaledes som Forholdene havde udviklet sig, bad sig fritaget for sit Hverv. Efter at man havde ophævet de Love, hvorefter Brændselsnævnet i Virkeligheden skulde virke, har det anmodet Indenrigsministeren om at blive fritaget for at skulle sidde som et Nævn, der i Virkeligheden var berøvet sit Initiativ, og som ikke var i Stand til i Henhold til gældende Love at foretage noget til Fordel for Befolkningen paa det Omraade, hvor det skulde virke.

Med disse Bemærkninger kan jeg paa ny anbefale Lovforslaget til hurtigst mulig Fremme. Jeg tror ikke, at den højtærede Indenrigsminister skal faa Lejlighed til at beklage sig over, at Socialdemokratiet har modsat sig Lovforslagets hurtige Fremme. Men vi ønsker det, som sagt, i Udvalg.

H. C. Hansen: Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Westergaard, at jeg meget vel husker hans Motivering fra denne Plads i Foraaret mod Maksimalpris paa Tørv, nemlig den, at hvis der blev sat Maksimalpris, vilde der sikkert ikke blive produceret den Mængde Tørv som ellers. Jeg tror, at dette i høj Grad er en Misforstaaelse, idet der i de brændelsrige Egne i Jylland, i alt Fald dem, som ligger nogenlunde centralt for Jernbanetransport, ikke er opnaaet den Pris for Tørvene, der var foreslaaet som Maksimalpris, nemlig 40 Kr. Jeg tror ikke, det vil være let at paastaa, at Maksimalprisen vilde være blevet en Hemsko for Tørveproduktionen. Det kan den kun være for de enkelte smaa Mosers Vedkommende, der ligger spredte omkring i de brændelsfattige Egne. Der er der opnaaet en ganske utilbørlig Pris for Tørv, idet de enkelte tilfældige Ejere af disse Moser paa en ganske meningsløs Maade har lukreret af Situationen. Naar der ikke er vedtaget nogen Maksimalpris paa Tørv, er i Virkeligheden hele Grundlaget for Prisreguleringen paa dette Omraade fuldstændig forflygtiget. De Tørvemasser, der er producerede, er i mange Tilfælde under Forhandlingen fra den ene til den anden jobbet op i en ganske meningsløs Pris, og det vil være en fuldkommen umulig Opgave at konstatere, til hvilke Priser de enkelte Mængder af Tørv er solgte af Producenten til de forskellige Opkøbere. Det vil være ganske umuligt at rede de Traade ud fra hinanden og derved tilvejebringe Retfærdighed i en Regulering i saa Henseende. Der ligger Vanskelighederne. Naar Forbrugerne her i København eller i hvilken som helst anden By kommer for at købe Brændsel, spørger de, hvad de faar af de eller de Brændselsstoffer til de og de Priser, og da vil Forholdet være det, at Tørven vil være i en Pris, som staar i Forhold til den meningsløse Kulpris. Paa de Pladser, hvor Tørven er blevet produceret, er Prisen meget lavere i Forhold til Prisen paa Stenkul. Efter min Mening er meget blevet forsømt, fordi Ministeriet har set Tiden an paa dette saavel som paa mange andre Omraader, men noget kan vel gøres endnu, ved at man søger at regulere paa et eller andet Omraade, saaledes at det kan undgaaes at den Del af Tørvene, der endnu ikke er naaet ud fra Mellemløberne til de Handlende, som uddeler dem til Forbrugerne, yderligere fordyres. Jeg vil gentage, at vi ude paa Landet ikke har noget som helst imod at sælge Tørven til en overkommelig Pris, for det kan vi, men vi har noget